

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Velvti Totidem Ramos
Distributa

Illsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCCLXXXV. Continuatio ejusdem Historiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

Charitate formata illum movet ad dandam ei Vitam Æternam; sic æquè Fidem Marthæ (ut patet ex v. 40.) moturam ad vitam temporalem, statim ac quam primùm mortuo Fratri restituendam. Ideo restitutionem futuram temporalis Vitæ ex restitutione Vitæ Æternæ confirmans, *Dixit ei JESVS: Ego sum Resurrectio & Vita. Qui credit in me, etiamsi mortuus fuerit (secundùm corpus, postquam crediderit) vivet. Et omnis, qui vivit, & credit in me, non morietur in æternum. Credis hoc? v. 25.* Sic neque de Vita & Resurrectione Spirituali Fratris tui, quamvis quatruiduani & jam fætentis peccatoris, desperes; si enim precibus, adhortatione, admonitione &c. eum constanter persequeris, *Resurget Frater tuus.* Vel maximè autem procuram tuam Resurrectionem statim, si per peccatum mortuus fueris. Si autem vivis, constanter crede *Viva*, ne moriaris in æternum.

MEDITATIO CCCLXXXV.

Continuatio eiusdem Historiæ.

Joan. II. v. 28.

PUNCTUM I. *Abiit (Martha) & vocavit Mariam Sororem suam silentio, dicens: Magister adest, & vocat te. Joan. II. v. 28.* Vel enim revera Christus iussit vocari Mariam, vel Martha rectè præsumpsit. Sic & nos, cum priùs pervenerimus ad Christum, etiam Fratrem, sive Proximum nostrum vocemus, primùm propriæ, deinde alienæ Salutis studiosi. Sed vocemus silentio, & clam, non quærentes publicam famam, aut plausum, imò etiam consulentes honorem Proximi;

Proximi; ideo Christus Matth. 18. v. 15. ait: *Si autem peccaverit in te Frater tuus, vade & corripe eum inter te, & ipsum solum. Si te audiêrit, lucratus eris Fratrem tuum.*

PUNCT. II. *Illâ (Maria) ut audivit, surgit citò, & venit ad eum: Nondum enim venerat JESVS in Castellum (ne inde deberet ad sepulchrum Lazari rursus exire) sederat adhuc in illo loco, ubi occurrerat ei Martha. Iudei ergo, qui erant cum ea in domo, & consolabantur eam, cum viderent Mariam, quia citò surrexit, & exiit, secuti sunt eam. v. 29.* Quoties te silentio per internas Inspirationes vocat DEVS, tēque exspectat; nec tamen citò surgis, & venis ad eum? Quoties pergis in otiosis colloquijs & confabulationibus cum hominibus; & tamen DEVS te vocat ad Orationem, ad studia, ad functiones officij? Quoties vano respectu hominum te finis retardari à Vocatione DEI, & ab accessu ad DEVM? Quoties venis ad DEVM, & ad Colloquium cum DEO, Orationis tempore ad illud evocatus; & non relinquis post te confabulatores tuos, & distrahentem turbam cogitationum tuarum? Non sic fecit Maria Magdalena.

PUNCT. III. *Mariâ ergo cum venisset, ubi erat JESVS, videns eum, cecidit ad pedes ejus, & dixit ei: Domine, si fuisses hîc, non esset mortuus Frater meus. v. 32.* Sic ad Orationem sive ad colloquium cum DEO veniens, DEVM velut præsentem oculis mentis aspice, & externâ etiam corporis Reverentiâ ante illum prostratus, illi loquere. Hæc Divinæ Præsentix viva memoria, & exterior corporis habitus plurimum juvabunt ad devotionem internam. Adverte etiam, quòd, licet ambæ Sorores Lazari fuerint valde illius amantes, neutra tamen pro eo resuscitando, vel è purgatorio

liberando apud Christum intercesserit, sed utraq[ue] duntaxat mortis causam in Christi absentiam retulerit. Id totum ferè compassionis genus est, quod mortuis impenditur, ut cum dolore memoretur, quod fieri, vel non fieri debuisset, ut mors non evenisset. Ne ergo Satisfactionem tuam, in aliorum Suffragiis confusus, differas. Denique observa, Mariam Magdalenam iterum consuetum sibi locum, id est, infirmis ad pedes Christi delegisse: hic est enim mos Humili-um, semper ultimum locum tenere, & velut sibi proprium ac debitum vindicare.

MEDITATIO CCCLXXXVI.

Continuatio Ejusdem Historie.

Joan. 11. v. 33.

PUNCTUM I. IESVS ergo, ut vidit eam plorantem, & Judæos, qui venerant cum ea, plorantes, infremuit Spiritu, & turbavit seipsum. Joan. 11. v. 33. *Et lacrymans est IESVS.* v. 35. Considera causam, quæ Christum ad fremitum cum summa decentia & rationis moderatione, etiam externo signo editum, & ad conturbationem, sive vehementem tristitiam animi impulerat, non tam fuisse mortem Lazari, mox resuscitandi, quàm miserum statum hominis per peccatum mortui, quem Lazarus, veluti visibilis imago illius, representabat. Unde fremebat mente, & vehementer indignabatur Christus, quòd Judæi tam faciles essent ad lacrymas compassionis propter mortem corporalem Lazari, & tam duri ad lacrymas Pænitentiae, atque ad Fidem in Christum, sine qua impossibile